

ציפיות בחינוך ילדים

1. השלכה של העבר על הילד

הכנה הבדלה המתaska

2. רצון מלשון חיבור אל הארץ

אמת מארץ תצמץ (תהלים פה, יב)

3. לשעבד את כוח הרצון לדעת לעונג לחיות

כך אמרו חכמים יעל אשה כשרה הייתה ועשה רצון בעלה. מכאן אמרו חכמים אין לך
אשה כשרה בנים אלא אשה שהיא עשו רצון בעלה (תמא דבר אליו רבא, פרק ט)

4. חשיבה שורשית חיובית

כמשמעותם באמת הצד הטוב של כל אחד ואחד, מתאהב האדם על הבריות בחיבתה
פנימית, ואיןנו צריך להזדקק לשום אבק של חנופה. כי התענית מצד הטוב שהוא פנימי
תמיד, מכסה ממנו באמות את כל הצדדים הרעים... (אורות הקודש ג, שגד)

5. לדעת להיות פגיע עם הדולת

וכן אתה אומר בגט נשים, פוגין אותו עד ש... אמר רוזה אני (עריכון ה, א)

6. אנשי חזון מלאי רצונות

ויה בקמת משה מחר סיני ושני לך תewitness ביד משה ברקתו מן הכהן ומשה לא ידע כי ישבו
עור פניו (שמות לד, כט)

7. ציפיות הישועה הפעלת והיצרת

על אלה שתי התכניות הנראות כמתנגדות זה לזה, התameda בצפיה מחשבתית והזירוץ בעת
הcosaר, הוא הדבר הצרי להתרומם בעומק העיון של צפיה לישועה. (ען אי"ה שבת א, קסד)

8. חטא המרגלים: הממציאות חזקה מהאמת

ובאנשימים אשר עלו עמו אמרו לא מוכן לעלות אל הארץ כי חזק הוא מהם (במדבר יג, לא)
כביבול לפני מעלה אמרו: (רש"י, שם)

9. לא להיות תיר

שלח לנו אנשימים וינטו את הארץ גנעו אשר אני נ' תן לבני ישראל (במדבר יג, ב)
ולא תתארו אסרי לבבכם ואסרי עיניכם אשר אתם ז' נים אסרייכם: (במדבר טו, לט)

10. שליטה ואיוב שליטה אליו: חזפה מותרת

אמרו הקדמונים מאמר חז"ל (פסחים פ"ז ע"ב) כל מה שיאמר בעל הבית עשה חז' מצא. ולא לחנן
כתבה תורה עניין המעפילים בפרשת שלח אשר כבר האמינו בדברי משה ולמה לא שמעו לו בזה
שאמר להם אל תעלו וגוי אלא שהם חשבו שהבכל חז' מצא: ועיין בזוהר (ח"ג ק"ט). המליך כל עניין
מרגלים על התורה והיה העונש שלא ישיגוה, ועל זה העפילו לעלות אף רצון השם יתברך כמו
שאמרו ז"ל (סנהדרין ק"ה). חזפה מلتאות בלי תגה... פירוש CIDOU מלכות הוא כנסת ישראל וכתר
הוא שורש רצון השם יתברך ורצה לומר ממשלה מעצמו בלי רצון הרוצחים. והתקראות כנסת ישראל
עצמם. והם לא הצליחו בזה מפני שאכלו פגה כמו שאמרו ז"ל (סוטה מ"ט ע"ב) בעקבות דמשיח
חזקפה יסגה, שacz הוא העת לחה... וכך אמר להם משה והוא לא תצליח, ... שיש זמן אחר שמצליח
והוא זמניינו זה שהוא עקי' משיחא:

איך יישרל לישרל היה איך מוחים אשך כל שפץ של חיים יונק
המה יישרל מאוצר הקדר, והיא לישרל מהאריכים תשומתת מורה בה
אשר נס חסרן כל שואה מעכבר بعد חווית בנק הלב וכו' — וזה שורש
החסם של צול' בבל סקדיש איזר' יישרל בדורותה האין כהיריה קודש
ונגידת הרבה מרכזים של בבשות, מוזען תחזר ואליזו גוראות. ו'
ועל' בבל הרגנישו קדושים מה מה תלמידים בתפקידים
ירידר מותם אין כלום ואה אלה ישבשו ופושטו. ובימים ימי הדת עולמת
שאן צדיקים להתרומות בייחור כדי הבשת קדשה גם ליתר גובלות
שכבשו על' מגזרים ובאים אלוט בצעות לשליטה. לאו דענו ולא ייבנו
כ' יהונתן והדלאן אין מփשוטה. אלא או להוות או לחרל' —
כלל: זו גור אסור בדנאן.

ונגדול בשם 'ה' והוא מופיע רק פעמיים את קומתנו אכפאה במלואו. ולא נזכר על כל מה שיירשו מאה ד' אלףין. ולא נזכיר למחרתו אף על שאל אה' באז'ר. ומזה יאמנו דבר ה' לנו ביא' ר' ראשון לזכין הנה וה' ולירושלים בקשר אליו.

גיג ערך

הבלות, החקלאותם החל שלם, מוקדים בשכונה אליה אוון בידען, בהם אונס שבעלם, אפרות של ותנורס עליות. מלב מצא ציריך לכור את הדבר החוש שחקלאותם החל שางן נמאנין דרכם כישרין, אונס קר שלם, בוגרים גנימין קומם, בגינין של מושען, על כל שילוח האחר והזאת שיוציא לא-לשלוחם של מילני יהודים שנמאנין ח'ר, כי אל פרות מה-כל מילני יהודים שבריטיא וטוטריקה שחולמים כל. אין כל שותה רשות להעלום עד הדעת - נאות קרבן החם פיו יוציא השופי ליתור על הקדשנות החל, ובשם אונס שענין וצצת עשה איזו יתירה - יהרג ואל עברו - שם שבוטה יוכביכם פולימין, שום סחרור ממשלה ושות בטוויי טרם שלם לא ישן ולא יועלן בודה.

ארץ-ישראל שcolaה כנגד כל המצוות

גם לגבי ערך המיקום הזה מכחינת התורה והמצוות, ישים דברים מפורשים אצל חז"ל ששלוקלה מצוות ישוב ארץישראל נגדי כל המצוות שבתורה¹⁴. דבר נורא! בוחאי הדgesה זו לא באה להדרס את כל הממצוות. יש להבין שכל מצוואה היא פרט מותך כל תורתיכ"ז מצוות, ומצוות ישוב הארץ אינה פרט; היא מצווה כללית¹⁵ של היהת כל ישראל בארץ ישראל. וקיים הטענה האמיטי הוא בארץישראל¹⁶, ובשאר מקומות, הוא כמוין זכר, כדי שיכונזרו לארץ נדע אדר להנירע

18 28, pl-¹²³ n. 1008

הוועידה רצקה, שתוחתנו תמיד על עולם האומית, אל המקור כל המנוח בשפה-היה, לנו תנה לך את זכירתה את מיל התרבות השה; ואנו יונגן, שבערנו עברות למתנת האמת שארה בברחה, שלא במבחן הדמיון, הכלל, ואישיותנו מכך-לו אלה ומנותות בערך. הנה והזמנה זו העבר: הולכים שניגנו ממלון, נצלם ומתוועחים במלון אחר טראולר ולוויזיה עלייה. ככל וראות נציגותה, מקרים ומואסים וולד. מה רוא שעה מתכו - כי' עת הטה היב באר... גומ' ליאי הענק ריאוונ שטן' נגלה ג'. בוז, פלאות, זה שיקור.

וחם ואר נושא הדרונות – כי חלום טה, רך כלש מעליהם וח' אנתוני
ש. ת. אנטון אינטנס מאלטס, אונר ראיין שאל'יאן – אוטום
קלים! – יאDECת הכלב כה גודל חזה-דעת מקובע-רומי – פושט: אוטום
שעים רצוף בזרות השען עלהלני, רוחנית את גומות החרונית, יסוד
המגניטיות כחום של ענק האוץ, נבע רק מוכחה הרוחנית של אייב; והואין
שכעתן סייר לפס' איזיוב לת' מוסיה לת' – הבהיר שאנו לא רק אקרים כל משאות

ואילו פירושו, יש זכויות מסוימות עיקריים אל, פירושו עזון והם אמורים להראות לנו, אונן לפגוע, ששה להראות לנו, ואנו מודים לך מה שפָרְשָׁת לנו, וכיבת מומנט שוגג של דבָר.

ו- **2** **זאת מטרת החקלאות שבסביבה:** לחך לאייג השוואש והרונו שבסביבאות להבון קדרה-ה, והוא הבורא אוץ, והוא הקמעין לאוצר שארם. מיל החקלאות, מוביל לה התבוננות רוחנית בהוויה כולה, ומשורט ווד תכניות. יושב ברכבת-ה, הוא הר-הברברה-ה, והוא מושב אל-הברברה-ה - חרכו הטעינה.

— 11 —

א. גניזה קאנזאי

卷之三

جعفر بن مسلم

בל' נזותר על זכות מזכירותינו באז'

ונון בעק יי' א' ניינע הדרים ויצטראן חיליה להחות על כתוב חוה
בון לאומי טבשגען הי' והו אויה שכא מאכל וכותנו על ארץ ישראל:
נזה יותר להוחטים לבקן בהנות רידיהם ולא יקצז בנטיעות גן רוח.
濟ין מלול ווילאקטה הצעיך.
כסם מילאך דתורה מושם השם חוץ מהות אזהר והו כופר
נעירין בן האומר כל אויז יידאל ליבראול חוץ משעל חד הרוי הוא נטש'
פרקיתת נאכ' ואס נפ' יזאל הא קאנז'

וְאַף כִּי אָמַר צִיּוֹן אֶתְנָשָׁת מִשְׁאָל מְכוּבָד לְחַזְקָה בְּגָלָל בָּה
שִׁיחָתָה בְּהַלֵּק שִׁיקְרָאוּ נִילָה מִזְרָחָה וְחוּדוֹת, אֲזַן בָּהּ מִשְׁמָשׁ הַרְמָר לְבָהָר
לְבָהָרִים לְבָבָם וְעוֹזָם שֶׁלְיְרָאָל, לְהַצִּיל עַזְעַם בְּמִמְנוּ שֶׁלְחַבְרָנוּ דְּבָרָנוּ
הַבִּיאָ פָּקָד גִּזְעָל וְאַמְכָל דָּבָר בְּנֵן הַהְבָּרָא אֶלְזִיל עַזְמָה בְּמִמְקָם בְּתוּרָה
וְאַזְמָנָה בְּגִזְעָל אַלְמָנָה בְּתוּרָה וְלִקְעָד אַחֲרָה הַשִּׁידָה לְלִבְנָה יִשְׂרָאֵל וְלִלְבָנָה
3: הַזְּרוֹתָה דַּעֲלָם, קִרְשׁ בְּדָאתָמָה נִזְהָלָל אַיְנה בְּסִבְתָּה כִּי מִשִּׁיבְתָּה
לְעַכְבָּה אֲמְנָזִיט מִלְּאָמָר לְעַפְשִׂית מִתְּהָפְרִים שָׁעַשְׁׂה דַּעֲנָה, וּבָמָה
בְּסִוְתָּה בְּבוֹתָה הַמְּרָגָנָה הַהְדָּרָתָה בְּכָל אַלְמָן.

איכרל נאכט גראָפֿס

שלמות ארץ-ישראל¹⁸. אסרו לנו להסיק את הדעת משלמות ארץ-ישראל ומרקעותיה של ארץ-ישראל. אהת ולתמיד צריך להפסיק את מחשבות ההלש מקומו מדינונת ולא יותר. אהתנו לא ייוו מכא. מבורר באיגרות שאין זו משנה מצד מי באה הכפייה: יש לעליון חיוב למעשה של מסירות-נפש¹⁹.

5 מצוות יושב ארץ-ישראל, הוא מעל כל מצואה. היא שורשית ויסודית וכוללת כל ההוראה, ברבבי 'אור החיים' (ברדמיה)²⁰

ה בחזיות אין ויתורים¹⁶ הקדושה השמיימית נשבחת הארץ. שמייא ואורעא נשקי האחדדיי¹⁷. "אתה לך לפני ד' בארכזות החיים"¹⁸ – זו ארץ ישראל¹⁹. ארץ ישראל היא ארץ החיים, מקור החיים, כי עמר מקור חיים²⁰, מוצאות של חיים איניה ניתנת להלכה. גם בחלק הראשון של ספר אורות כתוב שארכץ ישראל היא ארץ החיים²¹, ובחזיות אין ויתורים.

כ על כרחך אתה חיל²². אנו חיים על כרכון, מותך חיותות דורותית. אנחנו הנמצאים כאן, הנה השלוחים של כל ישראל, מתוך בריאות, שלמות וקומיות של חיים, כי את כל הארץ אשר אתה רואת, לך נתנה והולוך עד עולם²³. עד עולם – וה עד עולם כל הויתורים, איי עיביד, לא מהניין²⁴. אנו שלוחים של עם ישראל, של מזויות כל הדווווון, כל הווות שעברינו

5 צוריך לדעת שקניין ארץ־ישראל הוא במסירות־נפש, במלחמה מצויה. "ירושתם אוטה
וישבתם בה"²⁵. חיוב מלוחמה²⁶ הוא חיוב מסירות־נפש. חיוב להיכנס לתוכה מצב של
מסירות־נפש. בכל המצוות אין הילכה כואת, מלבד כאן²⁷.

שלוש ארצות בארץ־ישראל: יהודה, ועבר הירדן והגליל²⁸. כל הנוסחאות של הפליטיותה,
אין בהם ממש. אף עבר הירדן הוא ארץ־ישראל, שידך לסדר החיים שלו, לארכות
החיים²⁹. אבל דברים אובייקטיביים שאינם משתנים, אף ממצבים של פיקוח־נפש. זו מצויה
שלआבא שלונו וההילכת שלו.

10 ריבונישל-עולם, קרא הדורות מראש²⁴, והcin את הארץ הואת בשילו עד עולם, ע. עולם ממש, וזה מהחיב אונטו: ירושטם אתה ישבתם בה²⁵. אנו נגשים עם פוקוד אלהות, מצואה אלהות, עובודה אלהות, ועל גביה מובהחת לנו ברוכת ד'. נקיות את המצואה ונצלות, בכל מלוא רוחם ארכנון, יהודין, הגליל ובער הירדן, וורחיב את היכובושים שלנו.

25-27 תרנ"ב - פ"ה - י"ג י"ג מ"ה י"ג